

PROP DE VOSALTRES

Models a imitar

Estimats diocesans:

Molta gent sol buscar en altres persones un model a imitar. Actualment, per la seva forma de vida, per la seva professió, pels seus èxits abunden els famosos que són molt admirats. Aquesta admiració i aquest intent d'imitació es pot donar en totes les edats de la vida. Nens, adolescents i joves contempen com els seus ídols esportius parlen, vesteixen o somriuen i, tot seguit, volen actuar com ells. Hi ha adults que, seguint mil programes televisius, aprenen a comportar-se com aquests tertulians interessats en els diners i en els insults. N'hi ha d'altres que, amb enveja, admiren els qui acumulen fortunes i alligonen sobre el seu comportament davant del poder i les finances. Per contra, n'hi ha d'altres que se senten atrets pels que manifesten saviesa, experiència professional i dedicació a causes nobles que beneficien la societat. Tots van a la recerca d'un anomenat «referent» que els ajudi a viure amb més entusiasme la seva existència.

El diumenge passat us comentava que el concepte d'austeritat està molt present en el nostre entorn. Ens en parlen o ens l'exigeixen arreu, en tots els ordres. Moltes famílies se'n sorprenen perquè ja no poden ser més austeres: els falta el mínim per viure amb dignitat. Per descomptat, no és el mateix triar l'austeritat com a norma de conducta motivada per una exigència religiosa que acceptar la manca del bàsic o la privació dels aliments dels fills. En aquest sentit, avui proposo a tots els lectors uns models d'actuació d'unes persones concretes, especialment a tots aquells que, amb la radical llibertat que Déu ens regala, vo-

lem seguir Jesucrist i ajudar, conseqüentment, el proïsme.

En aquest segon diumenge d'Advent els catòlics escoltem en la Paraula de Déu que proclamem en les celebracions de l'Eucaristia la conducta de dues persones dignes d'admiració i d'imitació: Joan, el Baptista i, sobretot, Maria de Natzaret, la Mare de Jesús. Els admirem per la qualitat de les seves vides i, especialment, per la seva radical austeritat.

De Joan Baptista, sant Mateu diu que «duia un vestit de pèl de camell i portava una pell a la cintura; el seu aliment eren llagostes i mel boscana». Sant Marc hi afegeix: «Després de mi ve el qui és més fort que jo, i jo no soc digne ni d'ajupir-me a

deslligar-li les corretges de les sandàlies». I sant Lluc se centra en la missió encomanada a ell, «prepareu el camí del Senyor». Són frases dels tres evangelistes que defineixen el precursor i que, en anys successius, l'Església les proposa a la nostra escolta. Tot i que era molt admirat per les multituds que el seguien, no els ofereix una vida còmoda sinó la conversió al Crist que ja arriba i que predica l'autèntica fraternitat i una manera de vida que preval la persona per sobre dels diners, del poder o del plaer.

De Maria, se'n parla poc als evangelis. Ella també és molt mesurada en el parlar: tenim l'«heus aquí l'esclava del Senyor», l'ajuda a la seva cosina Isabel, el cant de lloança a Déu del Magníficat, el «feu el que Ell us digui»... Podem dir que empra l'austeritat en les paraules però és molt rica en els actes i en les actituds: accepta la voluntat de Déu, dona a llum en un pessebre, fuig a Egipte, sense tenir on anar, com una emigrant, es lamenta i recrimina davant la pèrdua del Fill en el temple, acompanya en silenci la predicació de Jesús i sofreix foratada per Ell al peu de la creu davant la seva mort.

Són dos perfils que impacten per la seva senzillesa, per la seva humilitat, per no anhelar aliments o objectes, per no aspirar al poder sobre els altres... L'austeritat de tots dos pot ser una interpel·lació per a nosaltres en aquests temps tan inclinats al consum o al rebuig de la voluntat de Déu per falta del necessari. Són dos models a imitar per tots els cristians. I els creients, que els coneixem bé, els proposem a tots els ciutadans d'avui dia.

Amb el meu afecte i benedicció,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Canvis amb el nou Missal en català

Amb motiu de l'entrada en vigor la setmana passada de la tercera edició en català del Missal Romà, coincidint amb el primer diumenge d'Advent, s'han introduït dos canvis en els textos recitats per l'assemblea dels fidels. En primer lloc, quan recitem el Credo, ja no es dirà més, com fins ara: «I en una sola Església, santa, catòlica i apostòlica»,

sinó que d'ara en endavant caldrà dir: «I en l'Església, que és una, santa, catòlica i apostòlica». El segon dels canvis és a la resposta dels fidels al «Pregueu germans...». Ja no direm: «i també per al nostre bé i de tota la seva santa Església», sinó que d'ara en endavant més correctament hauré de dir: «... i també per al nostre bé i el de tota la seva santa Església».

CERCA DE VOSOTROS

Modelos a imitar

Queridos diocesanos:

Mucha gente tiende a buscar en otras personas un modelo a imitar. Por su forma de vida, por su profesión, por sus éxitos abundan los famosos que son muy admirados. En todas las edades de la vida se puede dar esa admiración y ese intento de imitación. Niños, adolescentes y jóvenes contemplan cómo sus ídolos deportivos hablan, visten o sonríen para, a continuación, actuar como ellos. Adultos hay que, siguiendo mil programas televisivos, aprenden a comportarse como esos mismos tertulianos interesados en el dinero y en los insultos a los demás. Otros, con una sana envidia, admiran a quienes acumulan fortunas y dan lecciones de su comportamiento ante el poder y las finanzas. Algunos otros, por el contrario, se sienten atraídos por los que manifiestan sabiduría, experiencia profesional y dedicación a causas nobles que benefician a la sociedad. Todos a la búsqueda de un llamado «referente» que les ayude a vivir con más entusiasmo su existencia.

Recordad que el domingo pasado os comentaba que el concepto austeridad está muy presente en nuestro entorno. Nos hablan o nos exigen austeridad en todos los órdenes. Muchas familias quedan sorprendidas porque ya no pueden ser más austeras; les falta lo mínimo para vivir con dignidad. Desde luego no es lo mismo elegir la austeridad como norma de conducta motivada por una exigencia religiosa que aceptar la carencia de lo básico o la privación de los alimentos de los hijos. En este sentido hoy propongo para todos los lectores unos modelos de actuación de unas personas concretas; especialmente me refiero para todos aquellos que, con la radical libertad que Dios nos regala, queremos seguir a Jesucristo y ayudar consecuentemente a nuestros semejantes.

En este segundo domingo de Adviento los católicos escuchamos en la Palabra de Dios que proclamamos en las celebraciones de la Eucaristía el proceder de dos personas dignas de admiración y de imitación: Juan el Bautista y, sobre todo, María de Nazaret, la Madre de Jesús. Sobre todo por la calidad de sus vidas y, en especial, por su manifiesta austeridad.

De Juan el Bautista se dice que «llevaba un vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura, y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre» (san Mateo), a esto san Marcos añade «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias» y san Lucas se centra en la misión a él encomendada, «preparad el camino del Señor». Son frases de los tres evangelistas que definen al precursor y que, en años sucesivos, la Iglesia lo pone a nuestra escucha. Siendo él tan admirado por las multitudes que le seguían, no les proponía una vida muelle sino la conversión al Cristo que ya llega y que predica la auténtica fraternidad y un modo de vida que prima a la persona por encima del dinero, del poder o del placer.

De María se habla poco en los evangelios. Ella también es muy parca en el hablar, «he aquí la esclava del Señor», la ayuda a su prima Isabel, el canto del Magníficat (alabanza a Dios), «haced lo que Él os diga». Podemos decir que emplea la austeridad en las palabras pero es muy rica en los actos y en las actitudes: acepta la voluntad de Dios, da a luz en un pesebre, sin morada huye a Egipto como una emigrante: se lamenta y recrimina ante la pérdida del Hijo en el templo, acompaña en silencio la predicación de Jesús y sufre lo indecible al pie de la cruz ante la muerte.

Son dos perfiles que impactan por su sencillez, por su humildad, por no ansiar alimentos u objetos, por no aspirar al poder sobre los otros... La austeridad de ambos puede ser una denuncia para nosotros en estos tiempos tan dados al consumo o al rechazo de la voluntad de Dios por carecer de lo necesario. Son dos modelos para que los imiten los cristianos. Y los creyentes, que los conocemos en demasía, los proponemos para todos los ciudadanos de hoy.

Con mi afecto y bendición,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Segon aniversari de la mort del bisbe Ciuraneta

La Catedral de Lleida va acollir, el passat 11 de novembre, la missa en sufragi del bisbe Francesc Xavier Ciuraneta, mort el mateix dia de sant Martí de 2020, ara fa dos anys, als 80 anys d'edat i sent bisbe emèrit de la diòcesi.

El bisbe Salvador va presidir la celebració i va recordar la figura del prelat que, com ell mateix, també havia estat bisbe de Menorca

abans de fer-se càrrec de la diòcesi de Lleida. Familiars propers de qui fou bisbe de Lleida entre 1999

i 2007 van participar de l'Eucaristia. Les despulles de Mons. Francesc Xavier reposen a la capella de la Mare de Déu de Montserrat de la Catedral.

D'altra banda, el passat 14 de novembre va morir la Gna. Júlia Castelló Font, de les Carmelites Descalces de la Caparrella, als 88 anys. El bisbe Salvador va celebrar la missa funeral al monestir de la Caparrella.

Sant Martí celebra el seu patró amb el veïnat

El bisbe Salvador va presidir aquest 11 de novembre l'Eucaristia a la parròquia de Sant Martí amb motiu de la festa del seu titular, commemorant alhora el 1.625 aniversari de la mort de qui fou bisbe de Tours fins a l'any 397. Sant Martí havia estat venerat i festejat antigament com a patró del barri on hi ha la parròquia dedicada a aquest sant. Per aquest motiu, la Junta de l'Associació de Veïns de Jaume I, les pubilles i hereus, així com la Vocalia de la Dona i una nodrida representació veïnal, van participar de la celebració eucarística.

Carmelites d'Aitona

Les carmelites missioneres teresianes del beat Pare Palau d'Aitona invertiran un milió d'euros per oferir tretze noves places d'hostatgeria a les seves instal·lacions. L'edifici, que ara té planta baixa i tres pisos, passarà també a tenir sales de reunions i estudi i un espai específic dedicat a la investigació de la figura del Pare Palau. S'hi podran allotjar per-

sones que busquin un espai per fer retirs espirituals, recessos de l'activitat quotidiana, investigacions, estudis i encontres. Cinc d'aquestes habitacions seran reservades a les religioses. Aitona està promocionant el turisme religiós com a «bressol de sants», ja que hi van néixer santa Teresa de Jesús Jornet, el beat Francesc Palau i el beat Josep Camí.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «I mentre la fúria de la destrucció i la mort es deslliga i el conflicte s'empitjora, alimentant una escalada cada vegada més perillosa per a tots, renovo la meua crida als líders de les nacions: Si us plau, no portin a la humanitat a la ruïna!» (5 de juny).

@Pontifex_es: «No hi haurà una ecologia sana i sostenible, capaç de canviar alguna cosa, si no canvien les persones, si no se les anima a optar per un altre estil de vida menys voraç, més se-

rè, més respectuós, menys ansiós, més fratern» (5 de juny).

@Pontifex_es: «L'Esperit Sant, Esperit de l'amor, infon en nosaltres l'amor, ens fa sentir-nos estimats i ens ensenya a estimar. Ell és el "motor" de la nostra vida espiritual» (5 de juny).

@Pontifex_es: «Maria és la Mare que ens dona el seu Fill Jesús. Maria és el camí que ens introdueix en el cor de Crist, que va donar la vida per amor a nosaltres. Per això l'estimem i la venerem» (7 de juny).

En marxa la restauració de l'Església de Sant Llorenç

Les obres de restauració de l'Església de Sant Llorenç, que han d'estar enllestides abans del 13 d'abril de 2023, ja estan en marxa. L'empresa de restauració Cyrespa Arquitectónico SL s'encarregarà de recuperar els murs, pilars i voltes de pedra. També es desmunta el Retaule de santa Úrsula, afectat per les humitats del mur, que quedarà tem-

poralment guardat a l'espera de la seva restauració integral. A l'exterior, es consolidarà el nàrtex de la porta principal, es restauraran les escales del campanar i es reconduiran les aigües pluvials de la teulada. L'obra té un pressupost de 975.00 euros que cobreix la Fundació "La Caixa" a través del programa «Temps de Gòtic».

D'altra banda, la pintora Carme Benet Pelegrí ha enllestit aquest novembre la restauració de les pintures murals que ella mateixa va fer a l'interior de l'Església de l'Assumpta de les Borges Blanques, i que s'havien deteriorat últimament. Benet va pintar els murs entre els anys 1999 i 2000 i havien patit una degradació que requeria aquesta intervenció.

Física i humilitat a l'IREL

El físic i poeta David Jou va pronunciar, el passat 10 de novembre, la conferència «Física i humilitat: la sorpresa inacabable del món» a l'IREL. La xerrada que s'inscriu en el cicle de conferències que tenen com a nexa d'unió el tema de la humilitat, va ser tota una lliçó i una invitació a la reflexió. Presentat per Josep Maria Forné, Jou —director de la Fundació Joan Maragall— va defensar la idea que la ciència i l'experimentació conviden constantment a ser humils, malgrat que moltes vegades els resultats i els avenços de la ciència poden portar a l'extrem oposat, a l'arrogància.

Jornada dedicada a la pobresa a Sant Agustí

La Parròquia de Sant Agustí de La Bordeta va acollir, el passat 12 de novembre, la VI Jornada Mundial dels Pobres, promoguda per la Xarxa d'Entitats Caritatives i Socials del Bisbat de Lleida. Va intervenir el director de Càritas, Rafa Allepuz, abans d'escoltar els testimonis de persones de realitats diferents com Eslana i Natalia de la comunitat ucraïnesa, i Wassilaou i Aliou,

migrants de Togo i Senegal, respectivament.

Per una altra part, unes quaranta persones de Vida Creixent del Bisbat de Lleida van participar el 13 de novembre en el recés espiritual de tardor al monestir de les Avellanès amb el tema «La natura ens porta a Déu». El mateix dia, una trentena de persones, entre joves de la Pastoral de Joves i usuaris d'Arrels, van participar en la primera sessió de projeccions del Cinefòrum d'enguany.

REFLEXIONS

Joan, ... el qui va al davant

A Palestina, entre la gent del poble, cada dia creixia la convicció que alguna cosa canviaria la realitat. Feia més de 70 anys que Roma senyorejava sobre el país. Els soldats de les legions romanes patrullaven per pobles, viles i ciutats. Però, també, els dissabtes a la sinagoga, les paraules dels profetes tenien un to més il·lusionador.

Per això, feu impacte quan Joan començà a recórrer la regió del desert de Judea, parlant a la gent. Portava una vida molt austera, vestia amb una pell de camell i menjava llangostos i pantiganes del camp, amb mel boscana.

Molta gent anava a trobar-lo. Uns per curiositat, per la novetat; altres, per engrescar-se en projectes de futur; alguns, enviats per preservar l'ordre públic; altres, per censurar-ne els continguts, si calia... Restava viva la memòria de Teudes primer i Judes el Galileu després, que engrescaren uns quants desvagats i poc-feiners per alçar-se contra Roma. Derrotats, aquestes revoltes quedaren en no res.

El missatge de Joan era precís i contundent: «Convertiu-vos que el Regne de Déu és a prop». Convertiu-vos, canvieu la vostra vida. Gireu-vos de cara a un altre. Doneu l'esquena al que valora fins ara. Canvieu la vostra manera de pensar. Fixeu-vos una altra escala de valors. Avorriu el mal i feu el bé.

Als qui sincerament volien canviar de vida, els aplicava un signe extern ben visible. Consistia en introduir-se en el riu, confessar els seus pecats i submergir-se uns moments en l'aigua com a senyal de purificació. Aquest ritus l'anomenaren el Baptisme en el Jordà. I Joan era conegut com el Baptista.

Joan acollia tothom. Però l'alterava sobre manera la presència de fariseus i saduceus. Perquè veia que no hi anaven de bona fe. El seu desig de conversió era aparent i mal dissimulat. Amb ells era dur: «Cria d'escurçons... demostreu amb fets que us voleu convertir...».

Joan, però, només era el precursor del Messies en el temps. La seva presència sempre va precedir temporalment la de Jesús: en ser anunciat el seu naixement, en la seva vinguda al món, en aparèixer en l'escena pública... Davant qual-sevol sospita, ell afirmava clarament: «Jo us batejo només amb aigua, però el qui ve després de mi és més poderós que jo. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc».

El seu testimoni, Joan el ratificà poc més tard, amb el seu martiri a mans d'Herodes.

Mn. Ramon Sàrries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Dalmau (o Dalmat), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fund. de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

6. ■ Dimarts [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Sant Nicolau (s. IV), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. X); sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i màrtir (mercedari); sant Fortià, innocent

màrtir venerat a Torelló; santa Asel·la, verge.

7. □ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i dr. de l'Església; sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadessa.

8. □ Dijous [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Immaculada Concepció de la Benaurada Verge Maria, anomenada també la Purís-

sima. Sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Dídac Cuauhtlatotzin; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Santa Eulària (o

Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.

11. ■ Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 35,1-6a.10 / Sl 145 / Jm 5,7-10 / Mt 11,2-11]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.

Diumenge II d'Advent (A)

COMENTARI

«Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la meva muntanya sagrada»

La primera lectura d'aquest diumenge ens dona tot un programa del que reclama Joan a l'evangeli a tots nosaltres: *Convertiu-vos que el Regne del cel és a prop*. I més endavant diu: *Demostreu amb fets que us voleu convertir*. No visqueu refiats pensant que sou fills d'Abraham: els fets són els qui demostren si la nostra conversió és autèntica. No hi ha cap altre «privilegi». Isaïes comença recordant-nos l'esperit que reposarà en el descendent de David que és Jesús el naixement del qual celebrem en el temps d'Advent. El text parla de *la soca de Jesè* (Jesè és el pare de David). *Reposarà en ell l'Esperit del Senyor* que es manifesta en *esperit de saviesa, d'enteniment, de consell, de valentia, de coneixement i de reverència del Senyor*. L'ideal de la seva vida serà *reverenciar el Senyor*. Serà una persona justa que judicarà segons veritat: *No judicarà per les aparences ni decidirà per que senti dir*, es trobarà sempre al costat *dels pobres del país*. Les seves armes són *la justícia i la lleialtat*, és a dir l'amor sempre fidel. I Jesús amb la seva presència entre nosaltres restablirà les relacions que hi havia al paradís entre Déu i l'home, inaugurarà un regne de pau i harmonia. *Conviven* pacíficament els animals que són depredadors (*llop, pantera, lleó*) amb les seves víctimes (*anyell, cabrit, vedell*), en una convivència única. L'home com al paradís tornarà a ser amo de les coses creades. El mal deixarà d'existir i l'home recuperarà la seva relació personal amb Déu, ningú no passarà necessitat i s'establirà l'aliança definitiva que portarà al món la pau. *El coneixement del Senyor haurà omplert el país*: per una banda, vol dir que hi haurà una relació personal de l'home amb Déu i per l'altra hi ha la defensa del pobre i de l'humil. Tot això és el que farà el Crist en el seu naixement i ens indica el camí que ha de seguir la nostra vida. Per això Pau pot dir també que *ben avinguts de cor i de llavis*, interiorment i exterior, *glorifiquem Déu*. Advent és pau, harmonia, bona convivència amb tothom, defensa dels pobres i dels humils.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 11,1-10)

Aquell dia, la soca de Jesè tallada traurà un rebrot, naixerà un plançó de les seves arrels. L'Esperit del Senyor hi reposarà: esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell i de valentia, esperit de coneixement i de reverència del Senyor, i tindrà les delícies a reverenciar el Senyor. No judicarà per les aparences ni decidirà pel que senti dir; farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb raó a favor dels pobres del país. Un reny de la seva boca abatrà el violent, una alenada dels seus llavis matarà l'injust. S'armarà de justícia la cintura, se cenyirà de lleialtat. El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit, pasturaran junts el vedell i el lleó, i un nen petit els guiarà; es faran amigues l'ossa i la vaca, les seves cries jauran plegades i el lleó menjarà farratge com els bous; les criatures jugaran sobre el cau de l'escurçó, els nens ficaran la mà dins l'amagatall de la serp. Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la meva muntanya sagrada, perquè el coneixement del Senyor haurà omplert el país com l'aigua que cobreix la conca del mar. Aquell dia, els estrangers vindran a consultar el rebrot de Jesè que s'alçarà dret com a bandera dels pobles, i el lloc on residirà serà ple de glòria.

▶ Salm responsorial (71)

R. *Que el benestar floreixi als seus dies, i mesos i anys abundi la pau.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 15,4-9)

Germans, tot el que diuen les Escripures és per instruir-nos a nosaltres, perquè la força i el consol que elles ens donen ens ajudin a mantenir la nostra esperança.

Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també d'estar d'acord en Jesucrist, perquè, ben avinguts de cor i de llavis, glorifiqueu Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor. Per això accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat, donant així glòria a Déu. Vull dir que Crist es posà al servei del poble jueu per mantenir la veracitat de Déu, ja que calia complir les promeses fetes als patriarques, però si els altres pobles glorifiquen Déu, és per pura bondat. Ho diu l'Escriptura: «Us lloaré entre les nacions, cantaré al vostre nom.»

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 3,1-12)

Per aquells dies vingué Joan Baptista, que predicava així al desert de Judea: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.» És d'ell, que deia el profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: "Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí".» Joan duia una capa de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i el seu aliment eren llagostes i mel boscana. Anaven a trobar-lo de Jerusalem, de tot arreu de la Judea i de tota la regió del Jordà, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. Però quan veié que molts dels fariseus i dels saduceus venien a fer-se batejar, els va dir: «Cria d'escurçons, qui us ha ensenyat mai com podreu fugir de la justícia que s'acosta? Demostreu amb fets que us voleu convertir. No visqueu refiats pensant que sou fills d'Abraham, que Déu pot donar fills a Abraham fins i tot d'aquestes pedres. Ara la dextral ja està clavada a l'arrel dels arbres, i ja sabeu que l'arbre que no dona bons fruits és tallat i llençat al foc. Jo us batejo només amb aigua perquè us convertiu, però el qui ve després de mi és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni d'aguantar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el seu blat, l'entrarà al graner, però la palla, la cremarà en el foc que no s'apaga.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 11,1-10)

En aquel día, brotará un renuevo del tronco de Jesé, y de su raíz florecerá un vástago. Sobre él se posará el espíritu del Señor: espíritu de sabiduría y entendimiento, espíritu de consejo y fortaleza, espíritu de ciencia y temor del Señor. Lo inspirará el temor del Señor. No juzgará por apariencias ni sentenciará de oídas; juzgará a los pobres con justicia, sentenciará con rectitud a los sencillos de la tierra; pero golpeará al violento con la vara de su boca, y con el soplo de sus labios hará morir al malo. La justicia será ceñidor de su cintura, y la lealtad, cinturón de sus caderas. Habitará el lobo con el cordero, el leopardo se tumbará con el cabrito, el ternero y el león pacerán juntos: un muchacho será su pastor. La vaca pastará con el oso, sus crías se tumbarán juntas; el león como el buey, comerá paja. El niño de pecho retoza junto al escondrijo de la serpiente, y el recién destetado extiende la mano hacia la madriguera del áspid. Nadie causará daño ni estrago por todo mi monte santo: porque está lleno el país del conocimiento del Señor, como las aguas colman el mar. Aquel día, la raíz de Jesé será elevada como enseña de los pueblos: se volverán hacia ella las naciones y será gloriosa su morada.

▶ Salmo responsorial (71)

R. *Que en sus días florezca la justicia y la paz abunde eternamente.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 15,4-9)

Hermanos: Todo lo que se escribió en el pasado, se escribió para enseñanza nuestra, a fin de que a través de nuestra paciencia y del consuelo que dan las Escrituras mantengamos la esperanza. Que el Dios de la paciencia y del consuelo os conceda tener entre vosotros los mismos sentimientos, según Cristo Jesús; de este modo, unánimes, a una voz, glorificaréis al Dios y Padre de nuestro Señor Jesucristo. Por eso, acogeos mutuamente, como Cristo os acogió para gloria de Dios: Es decir, Cristo se hizo servidor de la circuncisión en atención a la fidelidad de Dios, para llevar a cumplimiento las promesas hechas a los patriarcas y, en cuanto a los gentiles, para que glorifiquen a Dios por su misericordia; como está escrito: «Por esto te alabaré entre los gentiles y cantaré para tu nombre.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 3,1-12)

Por aquellos días, Juan el Bautista se presentó en el desierto de Judea predicando: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos». Este es el que anunció el profeta Isaías diciendo: «Voz del que grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos"». Juan llevaba un vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura, y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y acudía a él toda la gente de Jerusalén, de Judea y de la comarca del Jordán; confesaban sus pecados y él los bautizaba en el Jordán. Al ver que muchos fariseos y saduceos venían a que los bautizara, les dijo: «¡Raza de víboras!, ¿quién os ha enseñado a escapar del castigo inminente? Dad el fruto que pide la conversión. Y no os hagáis ilusiones, pensando: "Tenemos por padre a Abrahán", pues os digo que Dios es capaz de sacar hijos de Abrahán de estas piedras. Ya toca el hacha la raíz de los árboles, y todo árbol que no dé buen fruto será talado y echado al fuego. Yo os bautizo con agua para que os convirtáis; pero el que viene detrás de mí es más fuertes que yo y no merezco ni llevarle las sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego. Él tiene el bieldo en la mano: aventará su parva, reunirá su trigo en el granero y quemará la paja en una hoguera que no se apaga.»